

[Godskesen.]

muligt, end ved en Risiko for det omvendte. Jeg synes, at man her maatte have kunnet nøjes med at lade Retsudviklingen fortsætte, som den er begyndt, og med at lade Domstolene sætte Fordringerne ned i de Tilfælde, hvor de mener at have fuldkommen fast Grund under Fødderne. Naar man gaar saa vidt, som Lovforslaget her vil gaa, kan man, som jeg sagde ved første Behandling, i sine Bestræbelser for at undgaa Scylla falde i Charybdis. Man gør sit bedste for at sikre sig, at Panthaveren ikke faar Dækning for sin Fordring to Gange, men det kan altsaa let ske, at Resultatet bliver, at han ikke en Gang faar Dækning een Gang.

Det er paa ingen Maade min Mening, at jeg vilde finde Lovforslaget ubetinget tilfredsstillende og med Glæde vilde stemme for det, hvis man ikke havde medtaget Hammerslaget. Mit Ræsonnement rækker videre. Men man vilde have taget den værste Anstødssten bort; man vilde have fjernet de Tilfælde, hvor det vilde have været mest urimeligt, at Kreditor ikke fik fuld Dækning. Derfor vilde jeg altsaa, da jeg — det gentager jeg — anerkender den højtærede Ministers gode Hensigt med Lovforslaget, have kunnet overvinde mig selv til at stemme for Lovforslaget. Men naar jeg ikke en Gang har kunnet opnaa, at denne den værste Anstødssten bliver fjernet, kan jeg ikke strække mig videre end til at afholde mig fra at stemme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 415; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 753).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Marie Christensen): Der er i Betænkningen gjort saa udførligt Rede for Udvalgets Arbejde, at jeg her kan indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Antallet af Indfødsretsansøgere har i de senere Aar været nedadgaaende, og i Aar er der paa Lovforslaget optaget 91 Personer færre end sidste Aar. Nedgangen kan spores indenfor næsten alle Nationaliteter, og naar man tager Hensyn til Indvandringsforholdene, er det vistnok rimeligt at antage, at den nedadgaaende Bevægelse vil blive fortsat ogsaa i den kommende Tid. Man kunde maaske have ventet, at der allerede havde vist sig en endnu større Nedgang. Naar det dog ikke har været Tilfældet, tror jeg, det hænger sammen med, at langt de fleste venter med at søge dansk Indfødsret, til de har boet her i længere Tid end det Aaremaal, der i Almindelighed kræves. En Nedgang i *Indvandrer*tallet skal derfor strække sig over mange Aar, inden den faar tydeligt Udtryk i en Nedgang i *Ansøger*tallet.

Med Hensyn til Oplysninger om Ansøgenes Alder, Opholdssted og Erhverv, den ydede offentlige Hjælp o. s. v. henviser jeg i det hele til Betænkningen. Jeg vil her blot gentage en Henstilling til Ministeriet om ved Affattelsen af Bemærkningerne til Lovforslaget at give en noget mere specificeret Redegørelse for ydet Hjælpekassehjælp, naar denne har udgjort større Beløb og strakt sig over flere Aar op til Ansøgningsstidspunktet. Udvalget vil gerne kunne se, hvor stor Hjælp der er ydet hvert enkelt Aar, idet det kan have sin Betydning ved Bedømmelsen af en Ansøgers Kvalifikationer, om Hjælpen er konstant eller stigende, eller den tværtimod er faldende og maaske har været ubetydelig i den senere Tid.

Den højtærede Indenrigsminister har under Nr. 1 stillet Ændringsforslag om Optagelse paa Lovforslaget af yderligere 115 Personer, som der er givet Oplysninger om dels i Slutningen af Betænkningen, dels — mere detaljerede — i Bilaget. Hele dette Ændringsforslag har Udvalget kunnet tiltræde.

Under Nr. 2 har Udvalget stillet Ændringsforslag om Optagelse af 3 Ansøgere, hvis Ansøgninger om dansk Indfødsret er afslaaet af Indenrigsministeriet, idet Ministeriet har ment, at det vilde være rigtigst at udsætte deres Naturalisation lidt endnu. Efter de foreliggende Oplysninger har Udvalget dog syntes, at de nok kunde tages med i Aar, og dette har Ministeriet heller ikke haft noget at indvende imod.

Den i Ændringsforslag Nr. 3 nævnte Ansøger er afgaaet ved Døden.